

FRUKOST MED: ALEXANDRA DAHLSTRÖM

INGET FAN AV KONSUMTION. "Pengar är verkligen sekundärt", säger Alexandra Dahlström.

Foto: Joey Abrait

Hon slog igenom i "Fucking Åmål". Nu kommer Alexandra Dahlströms långfilmsdebut som regissör, en dokumentär om ett tjejpunkband.

All we have is now följer du tre tidigare medlemmar i popbandet Those Dancing Days som bildat punkbandet Vulkano och drömmer om Los Angeles. Vad är det för speciellt med dem?

"Det är inte många band som är så här, och inte många tjejer som förhåller sig till varandra på det här sättet. Jag tycker att det är revolutionerande att se människor som inte backstabbar och tävlar. Det var mycket som var unikt med historien, och det märkte jag på en gång. Jag kände att jag satt på ett trumfkort."

Vad berättar filmen?

"Du har ju sett den. Det får du säga."

Det finns inget dolt budskap?

"Jag ville berätta om jättestora drömmar och om livslång vänskap. Det är rätt sällan man får se tjejer som vill ta över världen på det sättet. Som inte är rädda. Det är ingen ovanlig företeelse, men det syns på film alldeles för sällan."

Hur känns det att Lukas Moodysson redan har gjort en film om ett tjejpunkband? (Vi är bäst!, 2013)

"Det känns som om vi verkar ha ramlat över samma kollektiva undermedvetna. Och att det blir väldigt

olika. Och att min film är på riktigt. Jag såg Vi är bäst! och fick gåshud. Jag tänkte wow, vad är det som händer, hur kunde det här ha hänt samtidigt? Och vad fint.”

I din film pratar en av personerna, Rebecka, om sitt förhållande till pengar. Hur ser ditt ut?

”Jag tycker att det är lite för privat att svara på.”

Har du kunnat tjäna pengar på ditt konstnärskap?

”Jag har tjänat mycket mer än mina jämnåriga väldigt tidigt. Gud, jag tycker det här är lite obekvämt. Vadå då? Det är som att fråga någon om den är rik.”

Det är väl inte farligt?

”Så här, jag har ett väldigt speciellt förhållande till konsumtion. Jag tror inte att man kan ersätta kyrkor med shoppingcentrum, men det är det folk gör på söndagar. De gör sig fina och så handlar de saker. Jag tänker att pengar verkligen är sekundärt. Jag tänker också att människor som konsumerar mycket försöker fylla ett hål av något slag.”

”Jag fick en uppenbarelse i en teknikaffär i New York. Jag hade precis haft en loppis och sålt massa saker, och det var för de pengarna jag köpte en kamera som jag sedan gjorde dokumentärfilmen med. När jag var i affären tänkte jag på alla tusentals kronor jag har lagt på tröjor som jag ändå kommer att slänga. Tjejers ekonomi blir lite åderlåtten av de konsumtionsmönster som många tror sig behöva. När man i stället skulle kunna uttrycka sig. Det handlar egentligen om en förskjutning från att vara objekt till subjekt. Du är inte det som någon ska titta på – du skapar det som någon ska titta på. Jag fick världens rus när jag tänkte så. Det var en underbar känsla av kraft. Jag blev jättesugen på att filma, och så gjorde jag det. Och så blev det det här.”

”Men mitt förhållande till pengar ... Jag har lite ångest över att jag har gjort av med det jag har tjänat. Fast jag har ju investerat dem i ett liv.”

Vad gör du nu?

”Letar efter balans. Jag vill vara kommersiell på rätt sätt. Jag vet att jag är ett varumärke, men det är skönt att hitta mitt eget uttryck utan att behöva prestera, fakturera eller ge en massa intervjuer för det. Eftersom jag skriver mina egna manus vill jag ha tid att verkligen utforska det. För att göra en lång förklaring kort: jag pluggar, manus, i ett år. Jag vet att jag kommer att fortsätta producera och regissera film.”

Hur mycket dras du med Fucking Åmål i dag?

”Lagom. Jag spelar skivor rätt mycket och då är det fint när tjejer kommer fram. De kan säga att de har vågat komma ut tack vare filmen. Det är underbart. Den handlar också om att våga följa sitt hjärta. Jag har börjat se att det finns ett tjechovskt tema i mitt liv. Att det mesta jag gör handlar om något slags längtan efter något som är utom räckhåll. I den här filmen är det Los Angeles. I Fucking Åmål är det Stockholm.”

Vad är ditt eget Stockholm?

”Moskva. Jag är halvryska och älskar allt som glittrar. Men det är också en mental plats, att få fortsätta göra det här.”

FACTS:

Alexandra Dahlström

Ålder: 30 år.

Bor: Södermalm, Stockholm.

Familj: Pojkvän.

Bakgrund: Slog igenom som 18-åring i Lukas Moodyssons Fucking Åmål och har senare spelat i bland annat Blondie. Hon har även regisserat kortfilmer och musikvideor.

Aktuell med: All we have is now, en dokumentärfilm om tre tjejer i punkbandet Vulkano, som har biopremiär i dag.

Frukost: Grönt te och en croissant på Woodstockholm, på Mosebacke torg i Stockholm.

2014-10-22

Dagens Industri

Source: <http://www.di.se/di/artiklar/2014/10/24/frukost-med-alexandra-dahlstrom/>